

Sygn. akt IV U 68/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: stażysta Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 29 listopada 2012 roku nr (...)

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej się A. B. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 września 2012 roku na okres 2 lat.

Sygn. akt IVU 68/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 stycznia 2014 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 29 listopada 2012 r. odmówił A. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 15.11.2012 r. została uznana za zdolną do pracy.

A. B. w odwołaniu od tej decyzji domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując że z uwagi na stan zdrowia nie jest w stanie podjąć zatrudnienia, a ma na utrzymaniu małe dzieci.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. urodzona w dniu (...) r., ukończyła szkołę specjalną, przyuczona do wykonywania zawodu miotlarz, w zawodzie pracowała ok. roku w Spółdzielni (...) w T.. Odwołująca pobierała w okresie od 11.01.1995 r. do 31.05.2004 r. rentę początkowo rentę II grupy inwalidzkiej, a następnie od 01.06.2004 r. do 31.08.2012 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

Odwołująca w dniu 18.07.2012 r. złożyła ponowny wniosek o rentę.

(dowód: wniosek z dnia 18.07.2012 r. –k. 228 ar czII)

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u A. B. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn. zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu psychiatrii.

Na podstawie osobistego badania i analizy zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły psychiatra rozpoznał u odwołującej:

- zaburzenia zachowania na podłożu zmian organicznych w OUN oraz deficyt intelektualny.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegły uznał odwołującą za częściowo niezdolną do pracy okresowo na okres 2 lat od 01.08.2012 r. Niezdolność do pracy powstała w 1992 r. nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, stwierdza się u odwołującej zaburzenia zachowania na podłożu zmian organicznych w OUN oraz deficyt intelektualny. Występujące zaburzenia mają charakter przewlekły, podłożem ich są zmiany organiczne w OUN. Zaburzenia występują od wielu lat ze zmiennym nasileniem objawów. Brak podstaw do stwierdzenia, że stan psychiczny uległ poprawie w ostatnim okresie. Na podstawie analizy danych z akt sprawy oraz osobistego badania biegły stwierdził, że zaburzenia zachowania, emocji oraz obniżona sprawność intelektualna u odwołującej powoduje, że jest ona częściowo niezdolna do pracy. Wymaga oddziaływań terapeutycznych, które mogłyby poprawić jej poziom funkcjonowania społecznego.

(dowód : opinia sądowo-lekarska – k.12-13 as,

uzupełniająca opinia sądowo-lekarska –k. 24 as)

Odwołująca nie kwestionowała opinii, Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego psychiatry celem ustosunkowania się do zarzutów organu rentowego. Organ rentowy podtrzymał swoje zastrzeżenia także po zapoznaniu się z opinią uzupełniająca i wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego psychiatry. Sąd oddalił ten wniosek organu rentowego uznając zarzuty organu rentowego do opinii za polemikę ze stanowiskiem biegłej, które w ocenie Sądu było przekonujące i należyte uzasadnione w oparciu o pełną dokumentację medyczną.

Wydaną w tym zakresie opinie biegłej psychiatry Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż zostały wydane przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołująca, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 273, poz. 2711) w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. B. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 29 listopada 2012 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2). W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczona ze względu na stan zdrowia jest niezdolna do pracy, czy też jej stan zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinię biegłego lekarza psychiatry sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonej istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż A. B. z przyczyn psychiatrycznych - spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy okresowo od dnia 01.09.2012 r. na okres 2 lat. Po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i badaniu odwołującej, stwierdza się u niej zaburzenia zachowania na podłożu zmian organicznych w OUN oraz deficyt intelektualny. Zaburzenia występują od wielu lat ze zmiennym nasileniem objawów. Brak podstaw do stwierdzenia, że stan psychiczny uległ poprawie w ostatnim okresie. Zaburzenia zachowania, emocji oraz obniżona sprawność intelektualna u odwołującej powoduje, że jest ona częściowo niezdolna do pracy. Wymaga oddziaływań terapeutycznych, które mogłyby poprawić jej poziom funkcjonowania społecznego.

Aktualnie odwołująca jest nadal w stanie psychiatrycznym powodującym częściową niezdolność do pracy.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołująca spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 29 listopada 2012 r. przyznając A. B. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.09.2012 r. na okres 2 lat.